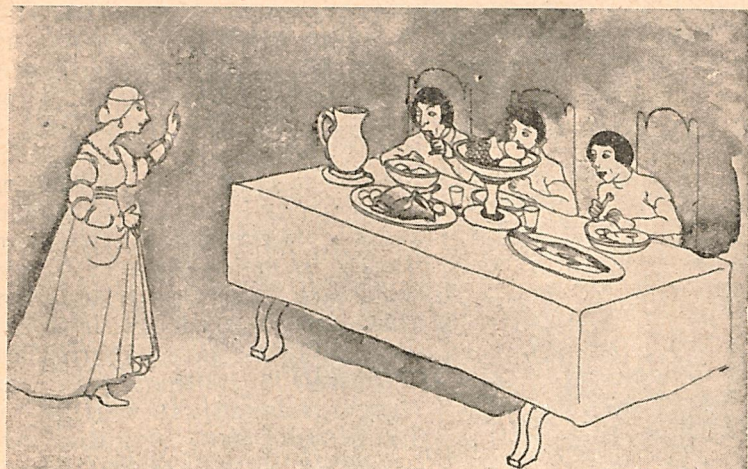

обещае, че ще се върне пакъ. Тогава момата му дала една кесия, която винаги бивала пълна съ злато. Тръгналъ съ нея голѣмиятъ братъ. Презъ нощъта пристигналъ въ Лисабонъ и поискалъ отъ нощния пазачъ да му посочи най-добрия хотелъ. Отъ благодарностъ, изсипалъ цѣлата си кесия въ шапката му. Като отишълъ въ хотела, пжтникътъ наелъ особена стая и

цѣла нощъ изпразвалъ кесията въ една ѝ жгълъ. Хотелиерътъ ималъ една хубава дъщеря, и стариятъ братъ мислѣлъ, че сутринъта тя ще му донесе кафе. Вмѣсто нея дошла слугинята. Той напълнилъ престилката ѝ съ злато. Тя не познала паритѣ и ги показала на господаря си. Като ги видѣлъ, господарътъ ѝ, казалъ: „Това сж медни пари, но азъ ще ти ги замѣня съ други“. На другата сутринъ той пратилъ дъщеря си, но тя не получила нищо.

По-стариятъ братъ забравилъ обещанието си, купилъ си скжпи, хубави дрехи и започналъ да минава за важенъ господинъ. Гдето отиде, ще подхвърли на прислугата една златна монета. Хората се чудѣли и го питали: „Какъ е възможно това нѣщо? Ние даваме по левче, а Вие по жълтица“.

Еднѣжъ се запознало съ него едно весело момиче. Той така се привързалъ къмъ него, че му показалъ кесията. То пѣкъ казало на баща си, и той поискалъ сжщо да я види. Следъ това стариятъ братъ не видѣлъ вече нито кесията си, нито момичето.

Дворецътъ досадилъ и на срѣдния братъ. И той помолилъ момата да го пустне, като ѝ обещалъ да се върне пакъ. Тя се съгласила и му дала единъ чифтъ обуца. Който ги обуелъ, можелъ да отиде веднага тамъ, кждето си иска. Срѣдниятъ братъ напустналъ омагьосания дворецъ, отишелъ